

Fredag 5 november

Utkommer fredagar

1993

19:e årg.

Lösnummer 2 kr

Gun Hellsvik ensamstående?

Ingen enda moderat i Lunds kommunfullmäktige tycker att det var fel av Värö Bruk att sparka en kommunalpolitiker som var kritisk till företagets miljöprofil. (Eller snarare brist på miljöprofil).

Kjell Erik Karlsson (v) är uppsagd efter 21 år på bruket för att han i sin egenskap av politiker och miljövän skrivit under en ansökan till Koncessionsnämnden.

Ett sådant angrepp på yttrandefriheten ville inte Roland Andersson (v) acceptera. Därför lät han en namnlista cirkulera på senaste kommunfullmäktigemötet med en protest mot företagets agerande.

Alla vänsterpartister och miljöpartister skrev under, det var väntat. Glädjande var också att 14 socialdemokrater, de två KDS-arna och sju folkipartister skrev på listan.

Därefter blev det trögt; bara två centerpartister (Lars Andersson och Lars Bergwall) skrev under och inte en enda moderat!

Av detta lär vi att lundamoderaterna tycker: 1) att utsläppen inte behöver begränsas, men 2) att yttrandefriheten behöver det!

Det första är ingen nyhet. Det andra är mer förvånande och visar att Gun Hellsvik är en politiskt ensamstående moderat så här i slutet av november.

Budgetintervju med Roland Andersson (v)

Bara sånt som vi kan stå för

Så här dags på året fastställs de kommunala budgeterna – och presenteras oppositionspartiernas alternativ. Normalt sker det som reservation till beslut i kommunstyrelsen. Vänsterpartiet i Lund har nyss formulerat sitt alternativ. VB ringde upp Roland Andersson.

VB: Ni säger att kommunen har en dålig ekonomi som hotar att bli värre. Ni säger också att vänsterpartiet eftersträvar att ingå i en styrande majoritet efter nästa kommunalval och inte vill föreslå något som man sen inte kan stå för. Det leder till en återhållsam linje, måttfullare än både s och i synnerhet mp. Kan inte det innebära problem för en ny majoritet?

RA: Jo. Men det är inte säkert att den kommer att innefatta miljöpartiet.

Vänsterpartiet vill minska på vägbyggandet och klämma åt bilisterna genom att höja parkeringsavgifterna. Det kräver ett par nya p-vakter vilket ni också föreslår. V vill hålla busstaxorna nere så att busskostnaden inte överstiger den rörliga kostnaden för motsvarande vägsträcka med egen bil. Det låter rimligt. Men är det ett rimligt krav att "kollektivtrafiken skall vara så dimensionerad att det överallt i kommunen skall vara möjligt att fungera i arbetsliv och på fritid även utan bilnehav"? Har vi råd att köra bussar till varenda buske i yttersta Vomb?

Kanske inte just nu men vår viljeinriktning är klar.

Vänsterpartiet i Lund har anslutit sig till linjen om garanti för

kommunala anställningar. Tidigare i höstifrågasatte duden linjen eftersom det kan bromsa ett önskvärt rationaliseringsarbete.

Vi har diskuterat saken i partiet och ställer alltså upp på jobbgarantin. Vi föreslår konkreta höjningar för skola, social, fritids och andra förvaltningar där meningsfulla arbetsinsatser hotas av nedskärningarna. Summan 2,5 miljoner som föreslås för jobbgarantin är grovt tillryggad, det medges, men den sammanfaller med socialdemokraternas.

Allmänt sett tycks dock vänsterpartiet se små möjligheter att spara sej ur krisen. Ni vill öka inkomsterna. Ni pekar på energibolagets stora överskott. Hur mycket pengar kan det ge till kommunkassan?

Alla partier tycks vara ense om att plocka ut pengar, kanske 6–7 miljoner, från energibolaget. Själv gissar jag att den siffran kan höjas till 20.

Är det inte bättre att överskottet används till att sänka taxorna?

Nej. Vänsterpartiets allmänna energipolitik går tvärtom ut på att höja priserna på el och värme för att därmed tvinga fram bättre hushållning.

På motsvarande sätt vill ni pungså det kommunala bolaget Lunda-fastigheter. Kunde man inte i stället sänka hyresgästernas kostnader?

Lundafastigheters hyresgäster är i stor utsträckning de kommunala förvaltningarna. Det är bra om de har en sporre att hushålla med sina lokaler, att tränga ihop sej en smula. Och kommunkassan behöver pengarna.

Fast det finns tydligen en generell lösning på alla problem. Ni hoppas att kommunalekonomiska utredningens förslag till ny fördelning av statsanslagen ska gå igenom. Det skulle ge Lund minst 120 miljoner. Men det skulle drabba en rad kommuner i glesbygden och inte minst i Norrland. Vad säger egentligen vänsterpartiet på riksplanel?

Jag vet inte. Frågan kommer säkert upp på den kommunalekonomiska konferens som partiet ordnar i början av december.

Men frågan är säkert kontroversiell i partiet. Borde inte lundaorganisationen säga vad man tycker, öva lite på tryckning?

Jo.

Gr.

Roland Andersson däremot i gott sällskap

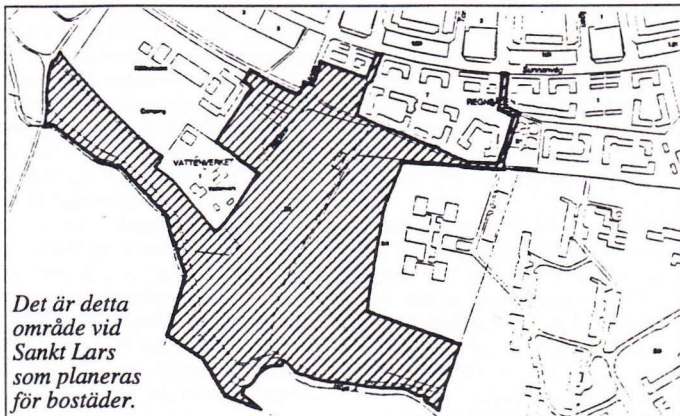
Nya bostäder vid Sankt Lars?

På byggnadsnämndens nästa möte presenteras ett detaljplaneförslag för nya bostäder inom de delar av Sankt Lars sjukhusområde som inte utnyttjas. Det är främst området kring ungdomskliniken och brukshundklubbens fält ner mot Källby vattenverk som ska planläggas för ca 80 lägenheter.

Planområdet omfattar också ängarna ända ner till Høje å. Dock är det inte tänkt att bli bostäder på hela området. Strandskydd ska förstås gälla vid ån.

Hur planen ser ut i detalj får man se på sammanträdet. Några handlingar finns ännu inte.

Tho

Det är detta område vid Sankt Lars som planeras för bostäder.

Starkt möte för AFRICA ROOTS

Vid förra veckans middagsmöte i Lunds domkyrka talade Lars-Arne Norborg om ett specifikt flyktingproblem, utvisningshotet mot Africa Roots. Deras medlem Frank Yao har redan avvisats trots att han ännu inte fyllt arton år, vilket enligt Lars-Arne strider mot den FN-konvention som Sverige skrev under 1951. Han sade sig överväga att anmäla Sverige till Europadomstolen för brott mot de mänskliga rättigheterna.

Lars-Arne Norborg började sitt tal med att han mest varit en lyssnare under de ärevördiga valven men att det i dag var hans tur att ta till orda. Hela hans framträdande grep tag i oss alla som hade samlats till protesten – där tror jag mig trots min egen ålder tala för de hundratal unga lundabor som fanns i kyrkan.

Norborg hade slagit upp de utvisningshotades hemländer – Tchad, Elfenbenskusten och Togo – i uppslagsboken. Där framgick det att de hade en stabil ekonomi samt var västorienterade och ej kommunistinfluerade. Men han fick fram att detta inte var hela sanningen genom att gå vidare till Amnesty Internationals rapport, av vilken det framgick att det i dessa länder kunde utdömas dödsstraff för oppositionella.

Han berättade om trumgruppen Africa Roots omfattande turnéer som berört Kulturmejeriet och

olika skolor. Därigenom hade medlemmarna klarat sitt uppehålle och inte suttit passiva på en flyktingförläggning som annars ofta sker.

Vad skulle Johann Sebastian Bach ha tyckt om den annorlunda kyrkomusik som framfördes denna dag? Han skulle nog ha blivit förvånad men antagligen lyssnat med intresse, trodde Lars-Arne Norborg. Och så gav oss gruppen ett smakprov på denna musik ur den afrikanska folksjälen.

Göte Bergström

Om teater på expansiva Kvarnby

Kvarnby, folkhögskolan i Malmö, har fullt upp. Verksamheten sväller för varje år. Just nu går över tvåhundra elever på skolans olika kurser. Förutom de nybyggda lokalerna i Kvarnby har skolan nu också lokaler i centrala Malmö, i en f.d. skofabrik på Industrigatan, nära Värnhemstorget och utfarten till Lund.

Här kommer de flesta temamötena, de s.k. brasafnarna, att äga rum. Det är Föreningen Kvarnby-skolan som anordnar aftnar med inledare och diskussion kring aktuella fackliga, politiska eller kulturella frågor. Intressanta tillställningar utlovas.

Det första temat i höstens pro-

gramverksamhet handlar om teatern i Malmö samt om teaterns utveckling och roll överhuvudtaget. Det är den omskrivne och aktuella regissören Staffan Valdemar Holm som kommer och ger sin syn på Malmös teater och kulturliv. Han är ung chef för den dramatiska grenen av Malmö Stadsteater och har regisserat den omskrivna och kritikerrosade pjäsen "Mamma, pappa, barn" som går på Intiman. Så åk till Malmö på onsdag den 10. Det börjar klockan 19. Adressen är Industrigatan 4, tredje våningen. Så får du samtidigt se folkhögskolans nya lokaler.

Resten av årets spännande program handlar om Bildhuset Panora, skånskaspelmanslåtar, den sociala nedrustningen i Malmö, flyktingpolitiken, författarafton (Fredrik Ekelund) och möte med Kvarnbys arkitekt.

BH

En spottkopp

Den som har läst tidningarnas lundaside de senaste månaderna har inte kunnat undgå att observera den kampanj som förs mot en av kommunens tjänstemän inom kultursektorn. Kulturnämndens ordförande ber om ursäkt för denne mans uppträdande, en upprörd kulturgrupp skriver insändare om hans övergrepp och nu tycks han vara mogen att avskedas. Vad har han då gjort? Har han försringrat pengar, har han supit och slagits, har han misskött sitt jobb? Nej, ingen har mig veterligt hävdat något sådant. Om man försöker vaska fram anklagelsepunkterna får man bara fram mumlanden om personkemi och antydningar om att tjänstemannen inte uppvisat den charm och smidighet man borde kunna förvänta sig av en person inom den känsliga kultursektorn.

Jag tillhör dem som har haft synpunkter på kulturpolitiken i Lund och på de kommunala småpåvarnas ageranden och jag inbillar mig rentav vara en av de många som bidrog till att vi fick en gemensam kulturnämnd och att vi fick in nytt blod utifrån genom en ny kul-

turchief. Det gamla mönstret med små, fattiga och inbördes krigande förvaltningar och nämnder var för trist.

När jag skriver detta är det inte för att hylla Ingvar Svensson – så heter tjänstemannen – och utbreda mig över hans företrädare. Det finns sådana: han är en seriös och mångkunnig kulturtjänsteman och han gjort en massa bra saker under åren. Han har gjort dåliga också och han har ofta uppträtt auktoritärt och buffligt. Och förvisso, han uppfyller inte gängse normer för tjusighet inom kultursektorn. Men denna kampanj, denna mobbing där hämnd nu ska tas för trettio års små oförrätter! Att folk skulle avskedas på så lösa grunder från t.ex. skolan eller socialförvaltningen går bara inte att föreställa sig. För mig handlar det här inte om personen Ingvar Svensson utan om elementär anständighet och rättsäkerhet hos offentliga arbetsgivare. Avskedande på den grund som hittills presenterats är oacceptabelt och man kan bara hoppas att förmuftigt folk i alla partier inser detta.

Sten H.

Normas bageri

Normas bageri på Kattesund 1 var i början av seklet ett av sydsveriges största bagerier. Bagerinäringen dominerades av kvinnor. Av fyrtio bagerier i Lund 1906 innehades de flesta av kvinnor, men de flesta var små. Normas var ett undantag med fjorton anställda.

På DISA:s fredagslunch i förra veckan berättade Lena Hillerström om sin forskning som nyss publicerats i Arbetets Historia Nr 6 under rubriken "Samförstånd mellan bröder". Bröderna var de manliga bageriidkarna och det manligt dominerade facket som i samförstånd arbetade för att kontrollera kvinnorna och hålla kvinnolönerna nere.

Kvinnorna var inte särskilt motiverade att gå med i facket. På Normas bageri hade de inget nattskift, rotation på arbetsuppgifter, en veckas betald semester och bättre löner än på andra bagerier.

Organiserades

Bageriidkarnas förening hetsade mot fuskare i yrket och syftade på de kvinnliga idkarna. 1906 krävde idkarföreningen att fackföreningen skulle organisera arbeterskorna. Från fackets centrala organisation i Stockholm kom en manlig och en kvinnlig agitator. Det framgår inte av protokollet om kvinnan sa något, men efter en hel veckas

intensiv mötesverksamhet bildades en särskild kvinnlig avdelning inom bagarefacket. Efter hård press gick alla arbeterskorna på Normas bageri med i facket.

I samband med detta blev det konflikt på ett annat bageri i stan med en kvinnlig innehavare. Två kvinnor strejkade och två oorganiserade anställdes istället. Men mot sådant var det tuffa tag. De oorganiserade fick skylda med namn på affischer och de släpptes inte in på Folkets hus eller Folkets park.

Var tredje söndag var det möte i facket och då var det närvaroplikt. Två kronor, vilket motsvarade nästan en dagslön, fick man böta om man uteblev. Med tio timmars arbetsdag sex dagar i veckan kan man föreställa sig att arbeterskor som knappast hade någon markservice hemma hade annat att göra. 1908 upplöses den kvinnliga sektionen och ingick i den manliga.

Efter storstrejken blev facket svagare, men det blev också kvinnornas ställning inom bagerinäringen. Inte förrän på tjugotalet ökade andelen kvinnor igen.

Vet ni föresten att innehavarens kön är det enda som skiljer ett hembageri från ett bageri? Genom att ge samma verksamhet olika beteckningar förringas kvinnors arbete.

Ann

Bäraren betraktar bördan: CH om "den sovjetiska ryggsäcken"

I Nationalencyklopedin sägs om C H Hermansson att han "utvecklat en personlig stil, präglad av lågmäldhet och saklighet". Det är bara att instämma i omdömet efter att ha

Farfar Herman Gustafsson kom över isen på Kvarken från Österbotten en vinternatt 1869. Carl Henrik föddes i Bollnäs 1917 som son till handelsresanden Gottfrid Hermansson. Han växte upp i Sundsvall och blev tidigt politiskt intresserad. Gick med i SSU i Sundsvall, och senare i Clarté efter flytten till Stockholm 1936. Gick med i SKP i oktober 1941, "inte som påstått under den tysk-sovjetiska paktens tid".

CH kom egentligen till Stockholm för att läsa litteraturhistoria men växlade till statskunskap och nationalekonomi eftersom det passade bättre för den politiske aktivisten. Statskunskap läste han för Herbert Tingsten och nationalekonomi för Gunnar Myrdal och Alf Johansson.

Partiet och den sovjetiska ryggsäcken

heter ett kapitel som har stort intresse som bakgrund till dagens debatt inom vänsterpartiet. Avsnittet inleds med förhistorien till splittringen inom det socialdemokratiska partiet som så ledde till bildandet av Sveriges socialdemokratiska vänsterparti.

En utlösande faktor, men långtifrån orsak, var den disciplinstadga som antogs 1915. CH kallar den "munkorgslagen", troligen ett minnesfel. "Munkorgslagen" kallades – efter tysk förebild (Maulkorbgesetz) – lagen av den 7 juni 1889 som stadgade straff mot "försök att i skrift eller tal förläda till ohörsamhet mot lag och myndigheter". Den regel CH syftar på kallades "munkorgsukasen".

Mot denna regel röstade 23 ledamöter av den socialdemokratiska riksdagsgruppen. Sexton av dessa utträdde ur partiet i febr 1917 och bildade den socialdemokratiska vänstergruppen i riksdagen. Riksdagsgruppen fanns alltså före partiet! I valet 1917 samverkade de två partierna och SSV fick 11 mandat.

Nej till Komintern

Efter att också ha skildrat debatten och turerna kring anslutningen till Komintern 1921 ställer CH frågan, som andra också ställt idag, hur det gått för SSV om man inte anslutit sig till Kominternpikten. CHs slutsats blir att det "förefaller dock tämligen klart, att det för vänster rörelsen i Sverige hade varit en fördel att stå obunden." Splittringarna 1921, 1924 och 1929 hade då kunnat undvikas. Slutsatsen är intressant eftersom den pekar på en av CH kanske starkaste sidor; Den att ständigt vara beredd till omprövningar om förutsättningarna för ett tidigare ståndpunkt har ändrats.

Frigörelsen

Även om Komintern i praktiken förlorat sin betydelse redan i mitten av 30-talet och upplöstes 1943 kom det svenska kommunistpartiet att också fortsättningsvis i stor utsträckning att ägna sig åt "försvaret av det första socialistiska landet".

Efter Ungernrevolten 1956 växte en opposition inom partiet mot den förda politiken. Den fick sitt genombrott vid valet av CH som partiledare 1964 och vid kongressen 1967 ledde den till namnbyte och avhopp till höger och vänster.

På ett annat ställe frågar sig CH om det hade varit möjligt 1967 att bilda ett utvecklingsbart socialistiskt parti som radikalt tagit avstånd från det kommunistiska partiet och dess historia på gott och ont. Han skriver "I ljuset av de senaste årens utveckling med Sovjetunionens sammanbrott och bankrutten för den sovjetiska planekonomin är det kanske en del som vill svara ja på den frågan. Jag kan inte helt utdöma det som enbart önsketänkande och eftertänksamhet. Det hade möjligen varit lättare att på den vägen komma fram till vänsterpartiets nuvarande ståndpunkt."

Namnkompromissen ledde till att partiet inte splittrades. Man försökte i stället samla alla under en hatt; "I vårt parti bör kunna samlas inte endast de som betecknar sig som kommunister utan även de som inte vill använda denna beteckning, utan föredrar att kalla sig vänstersocialister eller rätt och slätt socialister." (ur CHs inledning till 1967 års kongress).

Återigen ett exempel på den "lågmäldhet och saklighet" som på den tiden förväxlades med obelutslagenhet och som förläddes inom lundavänstern att i början av 70-talet i tidskriften Zenith kalla Hermansson för "svensk politiks vacklande hamletfigur".

Tjeckoslovakien 1968

Valet 1968 innebar att framgångarna från 1966 (6,4%) bröts. Partiet gick tillbaka i hela landet och fick endast 3,0%. Det hjälpte inte att partiledningen demonstrerade utanför tjeckoslovakiska ambassaden och krävde nedfrysning av vissa statliga förbindelser med Sovjet. Inte avbrytande av de diplomatiska förbindelserna, som senare hävdats.

En annan orsak till valnederlaget, som CH nämner är Sven Landins, Rolf Utbergs m fl strömhopp till SAP före valet. CH beskriver hur partiledningen föreslagit socialdemokraterna en valteknisk samverkan, vilken avvisats. Riksdagsledamoten Henning Nilsson, som senare också skulle gå

läst memoarerna. C H Hermansson är en talare som får åhörare att lyssna genom att sänka rösten. (Hermansson, CH. CH Minnen, Arena 1993).

över till socialdemokraterna föreslog att partiet skulle dra tillbaka sina kandidater i vissa valdistrikt till förmån för SAP i likhet med vad som skett under ATP-valet. CH skriver att partiledningen inte ansåg att man kunde dra parallellen med ATP-valet.

Jag minns själv hur en radio-reporter frågade CH om partiet inte kunde tänka sig dra tillbaka sina listor i valkretsar där man inte hade chans till något mandat. CHs svar visar att det var risken för att slutgiltigt tappa röster till SAP som avgjorde frågan. Han sa att visst kunde man tänka sig låna ut sina röster om man bara fick tillbaka dem till nästa val – 1970, som ju hade större betydelse för partiet då enkammarriksdagen med 4%-spärren skulle införas. Apropå denna gräns skriver CH att socialdemokraterna ursprungligen föreslog 3% men att folkpartiet insisterade på 4% för att hålla KDS borta från riksdagen! Efter valnederlaget fick CH erbjuda att gå över till socialdemokraterna och förespeglades to men statsrådspost efter några år.

Talet vid Stalins död

Politiska motståndare till vänsterpartiet har återkommande tagit upp det minnestal som CH höll vid ett möte i Stockholm efter Stalins död. Vad som tidigare varit föga känt är den artikel av CH som publicerades i Arbetet redan i november 1956 där han apropå "begravningstalet" skriver: "Jag har ingenting att anföra till försvar för det talet. Där finns flera sakligt felaktiga omdömen och framför allt saknas en karaktäristik av det terrorvälde som utvecklades under den tid som brukar kallas personkultens eller stalinismens tid. Talet är dessutom hållet i ett språk som jag nu anser avskyvärt."

Det måste vara den kraftigaste självkritik som någon svensk partiledare utövat. Trots det tycks denna artikel ha fallit i total glömska!

Husakregimens kongress

Urban Karlsson, som var partiets internationelle sekreterare under den här tiden för 1971 till Husakregimens partikongress och partiet fick mycket kritik för detta tilltag. CH skriver som förklaring att "detta skedde faktiskt i samråd med representanter för oppositionen som ansåg det angeläget att upprätthålla en kanal till dem som förde kampen inom landet."

Om detta är den enda förklaringen så måste man dock säga att Urban Karlsson inte var rätt person att sända på ett sådant uppdrag eftersom han politiskt stod Flammangruppen nära. Den förklaring

vi då internt fick höra var att Karlsson rest utan partistyrelsens välsignande och att Husakregimen betalade hans resa! Detta skulle i så fall vara förklaringen till att Urban Karlsson sedan satt ett år på particentralen utan att göra något egentligt arbete, ersatt på posten som internationell sekreterare.

Vid utbrytningen 1978 blev Karlsson kvar av samma skäl som förre organisationssekreteraren Gösta Johansson; APK kunde inte betala de löner de båda hade i VPK. Johansson, som fick en reträttpost som sekreterare i vänsterpartiets landstingsgrupp i Stockholm, räknades som partiets bäst betalde funktionär. Urban Karlsson fick jobba med skolföräldra till kommunfullmäktigegruppen, ett uppdrag som han skötte bättre än utrikesförbindelserna.

Ernst Wigforss

CH verkar ha uppskattat Ernst Wigforss. Han ger sina egna memoarer samma namn som Wigforss' som också består, tillsammans med Dag Hammarskjöld, ett eget kapitel i boken. Wigforss har, säger CH, skrivit den första mera utförliga framställning av den materialistiska historieuppfattning som han läst. Den boken, som betytt så mycket för honom att han nämner den på två ställen, heter "Materialistisk historieuppfattning och klasskamp" och gavs ut 1908.

Sitt första parlamentariska uppdrag får CH, efter kriget, som ledamot av den delegation som utsetts att diskutera principerna för statsbudgetens balansering. Ordförande är Wigforss och CHs gamle lärare Bertil Ohlin är också med. Han får också säte i 1945 års statskatteberedning under Wigforss, som återigen imponerar på CH. En ytterligare anledning till beundran tycks vara att EW är den socialdemokrat som är mest hatad av borgarna!

Det privata

Om sina två särskilda kärlekar skriver CH ett eget kapitel. Det gäller "Elsie" och "Avanti", hans segelbåtar. Även om stilen också här förtärrar att vara stram så lossnar det ändå något när seglaterna på väst och östkusten beskrivs. Om den allra största kärleken, Märta och om familjen skriver CH mycket lite. Det här är politiska memoarer framför allt och då hålls familjen i bakgrunden. Första tiden under kriget kan det inte ha varit lätt. CH kostar, efter tyskarnas ockupation av Danmark och Norge, mitt i faktapropan på sig ett understatement: "En marxist och en judinna var knappast ett par som kunde

forts. s. 4

Bilskrot vid Höje å

Soliga senhöstdagar vandrar många klostergårdsbor längs med Höje å nu strida och skummande vatten i den lilla vildmarken vid reningsverkets dammar, vilkas blanka yta speglar pilarna och almarna och himlens vita moln.

För en vecka sedan gjordes förbluffande fynd under järnvägsbron. Ett tiotal bilvrak stod parkerade där, illa medfarna, med bucklig plåt och krossade fönster som om bilhataren Gunar Sandin varit i farten.

Vem hade ställt dem där? Den ryska maffian? Ingen förklaring. Jag passerade stället någon dag senare. Nu kom en blåvit polisbil sakta glidande genom dimman samtidigt som ett pågatåg passerade på bron ovanför.

Nu vet dom om det, tänkte jag. Nu försvinner nog bilvraken snart. Undras om dom kan gripa förövaren?

Polisen satte upp gulröda band runt området med bilvraken. De skulle väl utreda. Smuggling, mord, knark?

Den 27 oktober hade antalet bilvrak decimerats. Ett låg upp och ner. En gråbrun pappbit hade fästs vid det gulröda plastbandet. Det stod något textat med blyerts: "Brandkårens övningsområdet".

Strax efter det att jag passerat skrämde jag upp två gråa, tunga hägrar som med långsamma vinglag, fortsatte längs åns strömrättning.

Brandkåren. De eldar väl i bilar-na och släcker sedan elden. Men vi vill inte ha vraken nere vid Höje å!

Se till att de kommer bort snarast möjligt!

Gunnar StenSSon

Om Grs människosyn

De senaste veckorna har Veckobladet ägnat ganska många spaltcentimeter åt Nej till EG. Först en föredömligt saklig och noggrann redovisning av vad vår höstkampanj skulle gå ut på. Sedan en subjektiv, självkritisk, kritisk och kärleksfull inifrån-rapport av Lucifer. Jag skrattade så jag grät, och det gjorde andra inblandade också. Förra veckan kom så tre småartiklar som på olika sätt behandlade kampanjens avslutning.

Ett av sätten är Grs. Jag kan förstå hans kluvenhet inför att som styrelsemedlem i Lundavänster för EG spela i täten för en demonstration mot EG. Jag kan också känna igen den sektierism som färgar hans ideologiska glasögon så att han ser ett vänstermöte där vi andra ser en folkrörelse (låt vara att det var ganska lite folk i rörelse just härom lördagen).

Vad jag däremot blir förvånad och ganska upprörd över är tonfallet i slutet av Grs artikel. Två citat: "Den tysta majoriteten känner sej nog främmande för den speciella mix av människor och arbetsformer som präglar Nej till EG i Lund." (...) "Dessutom ett par av stadsbildens vanligaste uddafigurer som tydligen har engagerat sej starkt i frågan."

Jaha. Jag känner inget behov av att beskriva Nej till EG-Lunds arbetsformer; jag tror att alla som kommit i kontakt med oss har sin egen bild, och att våra medlems-siffror och det antal personer som gjorde en konkret insats i höstkampanjen talar för sig själva. Nej till EG-Lund är en organisation med ett rikt och dynamiskt liv. Till skillnad från en del andra organisationer som både Gr och jag känner till vågar vi ge oss ut i verkligheten.

Men vi är alltså en "speciell mix" och engagerar "uddafigurer". Smaka på orden, känn efter vad de betyder. Inte kan väl sådana människor ha något att säga, inte kan de ha några åsikter för sig själva. Nej till EG-Lund är en organisation med ett rikt och dynamiskt liv. Till skillnad från en del andra organisationer som både Gr och jag känner till vågar vi ge oss ut i verkligheten.

Eller vad säger du Gr? Berätta gärna mer om din människosyn.

Nilla Bolding
medlem av Nej till EG-Lunds styrelse

EG-plattityd

En liten men ack så viktig invändning mot Gunnar Sandin i föregående VB.

"Europavän". Är inte detta plattitydernas plattityd? Alla är vi väl "Europavänner", för höge farao! Det är ungefär lika relevant som att berätta att man är för fred... Hur många säger sig stå för motsatsen?

Detta leder över till invändningens allvarigare sida. GS är en av världsdelen mer vittberesta personer. Han borde alltså ha lagt märke till att Europa inte är synonymt med EGs 12 länder. I detta fantastiska Europa finns det faktiskt

ett fyrtiotal länder med ett stort antal fler miljoner människor än de som råkar vara födda inom EG och med en härlig mängd olika kulturer och språk. Det är Goebelskt propagandistiskt och grovt oegentligt att begränsa användningen av världsdelen namn till att enbart omfatta det rika västliga projektet EG-EU.

Så låt oss slippa höra ordet "Europa" användas om EG.

Håkan Olsson

Hej Gr!

Musik och politik har när allt kommer omkring vissa likheter. Det har jag aldrig tänkt förr men se här vad man lär sig.

Det kommer an på framförandet!

Den grövsta lögn kan vid ett övertygande framförande framstå som sann medan en aldrig så oomkullrunkelig sanning kan stammas fram som tivelaktig. (Något för vänsterpartiets retoriker att tänka på - de andra partierna vet det sedan länge.) När jag "plankade" den erkända holländska orkestern De Volhardings arr av Inti-Illimanilåten "Canción del Poder Popular", på holländska "Lied van de Macht het Volk" eller på svenska "Sången om folkets makt" var det för att det var en klämmig låt som förnyade en svårt nedgången repertoar. Ni skulle höra när holländarna med Willem Breuker (just han!) på essklarinet i spetsen går loss i sista omtaget eller när stockholmarna ylar på gator och torg, det är argumentation som hörs!

Minns vad en annan holländare lärde er i somras, om övertygelse och musicerande, om repertoarval och innehåll...

Lägg ner låten tills ni vet hur den ska låta (jag kan skicka ett band).

Jonas Forssell

Ny chefred på Flamman

I lördags presenterades Norrskensflammas nye chefredaktör. Rolph Johansson med förflutet i Malmö och tidningen "Den Hialöse".

Deltagarna på tidningskonferensen diskuterade framtiden för Flamman och fick bekanta sig med en sk dummypå den nya tidningen med namnet "Information".

Man beslutade starta stödarbete i Malmö, Lund, Helsingborg, Landskrona och Trelleborg i första hand. Kurt Sjöström från Malmö ledde träffen och man beslutade att åter mötas i början av nästa år. Då skall den nya tidningen vara ute och försäljningsarbetet i gång. Kontakt i Lund är Rune Liljekvist 046-11 50 69.

Lars Werner till Lund

Nästa vecka kommer Lars Werner till Skåne. Torsdag 11.11 medverkar han, efter egen önskan, på vänsterpartiets medlemsmöte, kl. 19 på Fakiren. Tidigare på dagen är han i Höganäs med besök bl.a. på Höganäsbolaget.

Dagen efter, fredag 12.11, gör Lars Werner arbetsplatsbesök i Hässleholm och besöker länsskattemyndigheten i Kristianstad, bl.a. för att informera sig om den ekonomiska brottsligheten.

CH...

forts. fr s. 3

räkna med en god framtid i Hitlers Europa."

Inget skvaller

Boken är kanske främst intressant som är intresserad av vänsterpartiets historia. Den är, som vanligt när det gäller CH skriven på ett enkelt och klart språk. På några ställen blir boken en introduktion till marxismen.

I förordet antyds en fortsättning. Kanske kommer då det som en del saknar i boken - det politiska skvallret - men det är nog inte att vänta sig. "Calle" håller sig nog för god för det.

Men för den som "vill veta mer" om partiet är den värd sitt pris. Köp den gärna hos Boklådan på Botulfsplatsen, det gjorde jag.

Rune Liljekvist

MÖTE MÖTE

KOMPOL möte Må 8/11 kl 19.15 på partilokalen. Tema: Skola, ungdomsproblem, kommunstyrelsen.

RÖDA KAPELLET Sö 7/11 kl 18.45 rep på Kapellsalen, Odeum, inför kommande spelningar: 3, 8, 34, 59, 67:3, 76, 86, 132, 155:2, 156, 173, 193, 215, 231, 237, 257, 268, 271, 275, 278/279.

STORBANDET (Hasses Släkt) repar Ti 9/11 kl 19 hos Bengt Hall, Sunnaväg 237. Ta med notställ.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rune Liljekvist och Gunnar Sandin.

Tel. red. onsd e 19:
046-11 51 59
Fax : 046-14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer:
Gunnar Sandin, tel 13 58 99.
Vid utebliven tidning ring:
Rune Liljekvist 046-11 50 69